

Ο ΝΕΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

Ἡ ἐκλογὴ καὶ ἡ ἀνάστασις νέου πατριάρχου εἰς τὸν θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως θεωρεῖται πάντοτε γεγονός ἐπίσημον διὰ τὸ ἑλληνικὸν γένος καὶ δι' ὅλον ἀνεξαίρετως τὸν ὀρθόδοξον κόσμον· ἰδιαιτέραν ὁμῶς σημασίαν ἔχει ἡ ἄρτι διεξαχθεῖσα ἐκλογὴ καὶ διὰ τὸ πρόσωπον ὅπερ περιεβλήθη τὸ ὕψιστον τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν ἀξίωμα καὶ διὰ τὰ προηγηθέντα τῆς ἐκλογῆς. Διὸ εὐτυχήσαντες νὰ εὐρωμεν φωτογραφίαν τοῦ ἱεράρχου, δημοσιεύομεν αὐτὴν ἐν τῇ ὀπισθεν σελίδι, παρατιθέμενοι ὥδε βραχείας τινὲς βιογραφικὰς σημειώσεις.

Ὁ νέος οἰκουμενικὸς πατριάρχης Διονύσιος, τέως μητροπολίτης Ἀδριανουπόλεως, κατάγεται ἐκ τῆς πόλεως ταύτης, ἔχει δὲ ἡλικίαν 62 περίπου ἐτῶν. Ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας καταταχθεὶς εἰς τὸν κλῆρον καὶ σπουδᾶσας ἐν τῇ θεολογικῇ σχολῇ τῆς Χάλκης, μετέλθεν ἐπὶ τινὰ χρόνον τὸν διδάσκαλον ἐν Ἀδριανουπόλει καὶ Τεσσαράκοντα Ἐκκλησίαις, ἀκολουθῶν δὲ προήχθη εἰς Μέγαν Πρωτοσύγγελλον τῶν Πατριαρχείων. Κατὰ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1858 ἐπὶ τῆς πατριαρχείας Κυρίλλου τοῦ ἀπὸ Ἀμασειᾶς, ἐχειροτονήθη μητροπολίτης Κρήτης. Ἐπὶ τῆς ἀρχιερατείας τοῦ Διονυσίου ἐξεργάγη ἡ ἐπανάστασις τῶν Κρητῶν, κατὰ τὴν ὁποίαν αὐτός περιέστη εἰς θέσιν λίαν δυσχερῇ ἐκ τῆς συγκρούσεως τῶν καθηκόντων αὐτοῦ μεταξὺ τοῦ ποιμανίου καὶ τῆς ἐξουσίας. Ἡ Μεγάλη Ἐκκλησία ὅπως ἀπαλλάξῃ αὐτὸν τῆς δεινῆς ταύτης θέσεως κατὰ Νοέμβριον τοῦ 1868 ἐπὶ τῆς πατριαρχείας Γρηγορίου τοῦ Γ', μετέθηκεν αὐτὸν εἰς τὴν ἐπαρχίαν Διδυμοτείχου. Μετὰ ταῦτα ἐξελέγη μητροπολίτης Ἀδριανουπόλεως ἐπὶ τῆς τρίτης πατριαρχείας Ἀνθίμου τοῦ Γ' εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἐνεκα γήρατος παθόντος Κυρίλλου. Ἐποίμεινε τὴν Ἐκκλησίαν ταύτην μέχρι τοῦ 1879, ὅτε ἀμυνόμενος ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους κατὰ τῶν προκαλόγων ἀξιώσεων τῶν Βουλγάρων, ὑπέστη κατὰ τὸν Φεβρουάριον τοῦ ρηθέντος ἔτους ὑπὸ τοῦ βουλγαρικοῦ ὄχλου τὰς φοβεράς ἐκείνας κακώσεις καὶ βασάνους, αἵτινες ἐξήγειράν τὴν ἀγανάκτησιν παντός τοῦ ὀρθοδόξου πληρώματος. Ἐπειδὴ εἶχε διαδοθῇ ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τοῦ μητροπολίτου ὅτι οὗτος ἐνήργει νὰ ἐπιστρέψῃ τὰ τουρκικὰ στρατεύματα εἰς τὴν πόλιν, εὐθὺς μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν Ρώσων, οἱ Βούλγαροι ἐκμανέντες καὶ συσσωματωθέντες ὤρμησαν περὶ τοὺς δισχιλίους εἰς τὴν ἑλληνικὴν μητρόπολιν καὶ ἐπέπεσον κατὰ τοῦ μητροπολίτου, ὃν ἀφοῦ ἀνηλεῶς ῥίκισαν καὶ ἔτυψαν, ἔσυραν κατόπιν διὰ τοῦ γενείου κάτω τῆς κλίμακος εἰς τὰς ὁδούς. Ἀπὸ τῆς μανίας τῶν βαρβάρων ἐκείνων ἔσωσε τὸν ἱεράρχην τότε ρώσος τις στρατηγὸς ξιφουλκήσας. Ὁ τότε πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Γεννάδιος σπεύσας ἐπὶ τόπου καὶ παραλαβὼν ὠδήγησε τὸν μητροπολίτην εἰς τὴν μητρόπολιν αἱματόφυρτον, ἀναισθητὸν ἐκ τῶν πληγῶν του, ἀνευ κόμης καὶ ἀνευ πώγωνος. Διεδόθη τότε ὅτι ἀπεβίωσεν ἐκ τῶν τραυμάτων· ἀλλ' εὐτυχῶς ἡ πρόνοια διεφύλαξε τὰς ἡμέρας του, ἀμείψουσα νῦν τὸ μαρτύριόν του διὰ τῆς ἀναρρήσεώς του εἰς τὸ ὑπάτον ἀξίωμα τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ἀφοῦ ἐχρημάτισεν ἕκτοτε πρόεδρος Νικαίας, ἐπανῆλθε πάλιν εἰς τὴν ἑδρὰν του ἐν Ἀδριανουπόλει πρὸ ἐνὸς περίπου ἔτους.

Ὁ νέος οἰκουμενικὸς πατριάρχης διακρίνεται ἐπὶ δραστηριότητι καὶ σταθερότητι χαρακτῆρος. Εἶνε εὐφύεστα-

τος καὶ ὀξύτατος τὴν ἀντίληψιν, κέκτηται δὲ οὐ τὴν τυχοῦσαν διοικητικὴν ἱκανότητα καὶ ἀπολαύει τῆς εὐνοίας πολλῶν ἀνωτάτων καὶ ἐπισήμων προσώπων τῆς Ὑ. Πύλης.

ΧΑΛΙΚΕΣ

Αἱ Ἀπόκρεω ἤρχισαν ἄλλ' ἡ Βουλὴ δὲν ἤρχισεν ἀκόμη, καὶ τὸ πρᾶγμα ἐφάνη εἰς πολλοὺς περιέργον, διότι εἴθισται αὐτὰ τὰ δύο πράγματα νὰ συμβαδίζωσιν.

Συνέβη ὁμῶς τοῦτο διότι περὶ μὲν τῶν Ἀπόκρεω δὲν ὑπῆρχον ἐνστάσεις, διὰ δὲ τὴν βουλὴν ὑπῆρχεν ἡ σοβαρὰ ἐνστάσις περὶ τοῦ ἀκαταρτίστου αὐτῆς, ἐνόσω δὲν ἀνεκηρύσσοντο οἱ βουλευταὶ Τρικκάλων. Ἀλλ' εἰς τὸν καθυστεροῦντα δῆμον Λάκωνος δὲν ἠδύνατο νὰ ἐνεργηθῇ ἐκλογὴ, ἐνεκα τῶν ἀπατήτων χιόνων, τῶν καλυπτουσῶν τ' ἀπόκεντρα ἐκεῖνα μέρη. Ὁμολογουμένως ἡ παρούσα νέα βουλὴ μὲ ὅλας τὰς ἐλπίδας, αἵτινες ἐπ' αὐτῆς στηρίζονται, δημιουργεῖται ὑπὸ περιστάσεις λίαν παγεράς.

Τέλος κατωρθώθη νὰ ἐνεργηθῇ καὶ ἡ πολυθρόνητος αὕτη ἐκλογὴ τοῦ καθυστεροῦντος δήμου, ἐγνώσθησαν δὲ καὶ τὰ ἀποτελέσματα. Ἐψήφισαν τριάκοντα ἐννέα ἐκλογεῖς, ἔλαβον 39 λευκὰς ψήφους οἱ τοῦ ὑπουργικοῦ συνδυασμοῦ καὶ 39 μαύρας οἱ τοῦ ἀντιπολιτευομένου.

Δηλαδή ἐν ἄλλοις λόγοις τὸ τελευταῖον αὐτὴ ἐκλογικὸν ἐπεισόδιον συνῶψισε τὴν γενικὴν σημερινὴν τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἐκλογῶν τῆς 4 Ἰνουλίου: ἡ ἀντιπολίτευσις ἔλαβεν ἀκριβῶς παρὰ μίαν τεσσαράκοντα.

Εἰς μίαν τῶν προκαταρκτικῶν συνεδριάσεων τῆς βουλῆς ὁ βουλευτὴς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Λεβίδης ὑποστηρίζων τὸ μὴ ἔγκυρον τῆς συνεδριάσεως, ἐχαρακτήρισε τὴν βουλὴν ὡς ἀπλὴν συνέλευσιν φίλων.

Ὁ νεκρὸς βουλευτὴς φαίνεται ὅτι ἐμφορεῖται ὑπὸ λίαν εἰδυλλιακῶν διαθέσεων. Τὸ μόνον μέρος Ἰσα Ἰσα εἰς τὸ ὅποιον διστάζει νὰ εἰσέλθῃ ἡ φιλία εἶνε τὸ βουλευτήριον. Ἐκτὸς ἂν ἐννοῇ φιλίαν τὰς διαθέσεις τοῦ κ. Δηλιγιάννη πρὸς τὸν κ. Τρικούπην, τοῦ κ. Ράλλη πρὸς τὸν κ. Λομβάρδον, τοῦ κ. Ρούφου πρὸς τὸν κ. Γεροκωστόπουλον καὶ οὕτω καθεξῆς.

Μεταξὺ τῶν λεγομένων παντοίων καινοτομιῶν καὶ μεταρρυθμίσεων ἃς σκοπεύει ἡ κυβέρνησις νὰ προτείνῃ εἰς τὴν νέαν βουλὴν εἶνε καὶ ἡ ἰδρυσις δύο νέων ὑπουργείων. Τοιοῦτοτρόπως τὰ ὑπουργεῖά μας ἀπὸ ἐπτά, ὅσα ἦνε καὶ τὰ θανάσιμα ἀμαρτήματα, θὰ γείνωσιν ἐννέα, ὅσαι εἶνε αἱ Μοῦσαι.

Τὴν καινοτομίαν ταύτην ὁμῶς θὰ ὑποστηρίξῃ ἐνθέρμως

καὶ ὁ κ. Δηλιγιάννης. Ἐάν ποτε ἐπανεέλθῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν, θὰ δύναται κάλλιστα ν' ἀμείψῃ καὶ τοὺς διαβοήτους ἐννέκ ἡμετέρους του.

Καὶ ἐν ἄλλο περὶ τῆς βουλῆς, ἀφοῦ κάμνομεν λόγον περὶ αὐτῆς.

Οἱ ἐκλογεῖς Θεσσαλίας, καὶ ἰδίως τοῦ νομοῦ Λαρίσης, συναισθανόμενοι τὸ ἀδίκημα ὅπερ θὰ ἐγένετο εἰς τὴν νέαν βουλὴν, ἂν δὲν περιελάμβανον μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς καὶ ἓνα Σταμούλιν, ἀνεπλήρωσαν τὴν ἔλλειψιν τῶν ἀχαρίστων ἐκλογέων Κερκύρας, ἀποστείλαντες αὐτοὶ ἓνα ὁμώνυμον βουλευτήν.

Ἀπομένει τῶρα εἰς τοὺς ἐκλογεῖς Κερκύρας ἂν συναισθανθῶσι τὸ γενόμενον καὶ μεταμελόμενοι, νὰ ἐκλέξωσιν εἰς πρώτην εὐκαιρίαν τοὺς δύο κύνας τοῦ ἀγαπητοῦ βουλευτοῦ Μέσης.

Ἐν τούτοις ἡ Ἀποκρέω προοδεύει καὶ μόνη τῆς. Ἐξαιρητικαί προσπάθειαι καταβάλλονται ἐφέτος ὅπως διεξαχθῇ ὅσον τὸ δυνατόν λαμπρῶς καὶ ζωηρῶς. Τὸ φαινόμενον τῆς ἐξεγέρσεως ταύτης εἶνε ἄγαν εὐχάριστον· σημαίνει ὅτι ἀρχίζομεν νὰ ἐννοῶμεν ποταὶ πρέπει νὰ ᾔνε αἱ ἀληθεῖς ἡμῶν ἀσχολίαι, ἐκ τῶν ὁποίων πρώτη βεβαίως εἶνε ἡ βελτίωσις θεσμοῦ τόσον βαθείας ἔχοντος ρίζας καὶ εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ εἰς τὴν ἐπιστήμην καὶ εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς πατρίδος μας, θεσμοῦ ὅστις διατελεῖ σχεδὸν πάντοτε ἐν ἰσχύϊ καὶ ἐνεργείᾳ ἄνευ διακοπῆς.

Δυσσηραστήθησαν μόνον διὰ τοῦτο οἱ ὀλίγοι αὐστηροί, οἱ ὑποβλέποντες πάντα νεωτερισμόν· ἠκούσθη δὲ ἐξ αὐτῶν εἰς λέγων, μόλις ἔμαθεν ὅτι καὶ ὁ δῆμος συνεισφέρει ποσὸν τι ἔν' ἀπονεμηθῶσι βραβεῖα εἰς τοὺς ἐπιτυχεστέρους προσωπιδοφόρους.

— Μωρὲ σὲ τί ἐποχὴ ἐφθάσαμε! νὰ δίδωνται βραβεῖα εἰς τοὺς μασκαράδες!

ΘΕΑΤΡΟΝ

Ἀδελφοί! Εἶνε ἀληθές ὅτι διανύομεν κατ' αὐτὰς τὴν χαρμόσυνον περίοδον τῆς Ἀποκρέω. Εἶνε ἀληθές ὅτι ᾔνοιξεν ἡ νέα βουλὴ καὶ ὅτι μᾶς προετοιμάζει κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον τερπνὰ θεάματα· εἶνε ἀληθές ὅτι θὰ ἔχωμεν καὶ ἀναπληρωτικὰς ἐκλογὰς μετὰ τινος ἡμέρας. Ἀλλ' εἶν' ἐπίσης ἀληθές ὅτι τῆς παιδρῆς ταύτης περιόδου ἔπεται ἡ μακρὰ, στυγνὴ καὶ μελαγχολικὴ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ, καθ' ἣν μόνῃ ἴσως ἄλλ' οὐχὶ καὶ τερψίθυμος διασκεδάσις ἔσται τὸ ἔρρινον ἄσμα τῶν ψαλτῶν βοώντων τὸ «Κύριε τῶν Δυνάμεων». Εἶνε ἀληθές ὡσαύτως ὅτι πρὸ δύο ἐτῶν, ἔνεκα τῶν γνωστῶν ἀτυχῶν πολιτικῶν συμβάντων δὲν ἠκούσαμεν μελόδραμα καὶ τὸ οὐς μας κινδυνεύει νὰ καταντήσῃ τόσον ἀνκίσθητον εἰς τὴν μουσικὴν, ὥστε νὰ μὴ διακρίνῃ τὸ κελᾶδημα τοῦ πτηνοῦ ἀπὸ τὴν φωνὴν τοῦ κ. Δημητρακάκη ἀγορεύοντος. Δὲν εἶνε δὲ δυνατόν ν' ἀναπληρωθῇ ἡ ἔλλειψις διὰ τῶν προχείρων ὠδικῶν ὕσων καὶ διεθνῶν καφενείων καὶ θεατριδίων, τῶν δημοσιευόντων προγράμματα, εἰς τὰ ὁποῖα ἀγγέλλεται ὅτι ᾄδουσι διάφο-

ροι «δεσποινίδαι γαλλίδαι ἢ ἰταλίδαι» ἐξ ὧν μία ἔφερε τὸ θελκτικώτατον ὄνομα Αἶμα Βυζοῦ (κατὰ γράμμα!).

Διό, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἐννοήσαντες ἡμῶν τὸ βραχύ τῶν διασκεδάσεων, καθήκον ἔχετε χάριν τῆς φιλομουσίας νὰ ἐνθαρρύνητε καὶ νὰ ὑποστηρίξητε τὸν ἐργολάβον, ὅστις ἔχει τὸ θάρρος νὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν ἐνταῦθα μεταφορὰν τοῦ θιάσου τοῦ ἐν Κερκύρᾳ ἰταλικοῦ μελοδράματος. Ἡ ἐπιτυχία τῆς ἐπιχειρήσεως ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς διοικήσεως τῶν θεωρείων· σπεύσατε λοιπὸν οἱ ἔχοντες τὰ μέσα φιλόμουσοι νὰ ἐνοικιάσητε αὐτὰ, ὅπως κατὰ τὴν πρώτην ἐβδομάδα τῆς Τεσσαρακοστῆς ἀπολαύσωμεν ὅλοι τῆς ἡδονῆς τοῦ νὰ ἀκούσωμεν καλὴν καὶ ἐκλεκτὴν μουσικὴν. Πράξατέ το, φιλεύσπλαγχνοι καὶ φιλόμουσοι ἀδελφοί, καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Ροσσίνι καὶ τοῦ Βέρδη καὶ τοῦ Γκουνώ, προστατεύσαι ὑμᾶς ἐσχαί. Γένοιτο!

Ὁ υἱὸς ἡμῶν τυυλὸς

ΤΟ ΕΠΙ ΤΗΣ «ΕΛΛΑΔΟΣ» ΓΕΥΜΑ

Τὴν ἐσπέραν τῆς 23 Ἰανουαρίου παρετέθη ἐπὶ τοῦ ἀτμοδρόμου «Ελλάδος» ὑπὸ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ καὶ πρὸς τιμὴν τοῦ διαδόχου γεῦμα πολυτελέστατον εἰς ὃ παρεκάθησαν οἱ βασιλεῖς μετὰ τῆς ἀκολουθίας αὐτῶν.

Διὰ μακρῶν ἀνέγραψαν αἱ ἐφημερίδες τὰ τοῦ γεύματος τούτου, ὅπερ ἀπέβη τῷ ὄντι ἐκ τῶν λαμπροτάτων θεαμάτων καὶ τῶν φαιδροτάτων ἐορτῶν, ὅσας εἶδεν ὁ λιμὴν τοῦ Πειραιῶς. Ἐκτεκτος ἰδίως ὑπῆρξεν ἡ διακόσμησις τοῦ πλοίου, μετὰ σπανίης ὄντως φιλοκαλίας καὶ ἐπιμελείας ἐνεργηθεῖσα. Τό τε κατὰστρωμα καὶ τὸ ὑπόστρωμα τοῦ πλοίου εἶχε μεταβληθῇ τεχνήντως εἰς μαγικὸν ἐνδικοῦσμα. Ἀνθῶνες εἶχον κατασκευασθῇ τεχνητοὶ ἐκ φυσικῶν καὶ μυροβόλων ἀνθῶν, καὶ βράχοι βρυοσκεπεῖς καὶ λίμναι μικραί, ἐν αἷς ἔπλεον ἀργυρόχρυσοι ἰχθύες καὶ πίδακες ἀνυψούμενοι ἐσκόρπιζον ψεκᾶδας φωτεινάς· πολλὰ τρόπαια ἐξ ὀπλων τεχνικώτατα συνηρμοσμένα εἶχον καταλλήλως τοποθετηθῇ, ἐκρέμαντο δ' ἐκ τῆς ὀροφῆς πολύφωτοι λυχνίαι ἐκ περιστροφῶν ἐπιτηδειότατα συνηρμοσμένοι. Πλεῖστοι ὅσοι λαμπτήρες ἡλεκτρικοῦ φωτός κατηύγαζον τὸ μαγευτικόν τοῦτο σύνολον, διαχέοντες ζωηροτάτην λάμψιν καὶ ἀποδίδοντες εἰς τὸ θέαμα ὅψιν ἀληθῶς φανταστικὴν.

Ἀμυδρὰν ἰδέαν τοῦ θεάματος παρέχουσιν αἱ ἐν τῇ 4 ἡ σελίδι δημοσιευόμεναι εἰκόνες, ἃς ἐκ τοῦ προχείρου μεταβὰς ἐπὶ τόπου ἐσχεδιάσεν ὁ ἡμέτερος συνεργάτης κ. Φωκᾶς. Ἡ μία, πρὸς ἀριστεράν, παριστᾷ τὰς συσκευὰς τοῦ ἡλεκτρικοῦ φωτός· ἡ πρὸς τὰ δεξιὰ τὸ ἐξ ὀπλων τρόπαιον ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ὁποίου ἤστραπτε τὸ μονόγραμμα τοῦ διαδόχου· ἡ δὲ κατωτέρω μέρος τῆς αἰθούσης μετὰ τοῦ τεχνικοῦ ἀνθῶνος ἐν ᾧ παρετέθη ἡ τράπεζα.

